

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/23/2018
Identifikačné číslo spisu: 3117201550
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3117201550.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnej: X. W., bytom B., Z., o vymoženie 1.207,16 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4Er/253/2017, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 17CoE/144/2017-29 z 29. novembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- II. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej len „exekučný súd“) uznesením, č. k. 4Er/253/2017-14 zo dňa 5. júna 2017 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., so sídlom exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka č. 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 1. marca 2017.
2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 17CoE/144/2017-29 zo dňa 29. novembra 2017 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ust. § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).
3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) včas dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

6. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

7. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

8. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté doručením dovolania exekučnému súdu dňa 8. februára 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd pri riešení tejto otázky za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

9. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 5. júna 2017 ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 29. novembra 2017 boli v rámci exekučného konania vydané už za účinnosti novej právnej úpravy. Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je teda bez ďalšieho neprípustné.

10. Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade, ak by Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017 pripúšťal podanie dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, predmetné dovolanie by bolo napriek tomu neprípustné s poukazom na § 420 CSP, ktorý výslovne pripúšťa podanie dovolania iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí. Napadnuté rozhodnutie nemá povahu rozhodnutia vo veci samej ani rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

11. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. V dovolacom konaní úspešnej povinnej vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Povinnej však žiadne trovy nevznikli, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.